

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 237/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDACTED], [REDACTED], 2. [REDACTED], [REDACTED], 3. [REDACTED], [REDACTED], a 4. [REDACTED], [REDACTED], všetci bytom [REDACTED], maloletí zastúpení zákonným zástupcom [REDACTED], otcom maloletých, zastúpených AK PRINC & PARTNERS s.r.o., Štefánikova 26, Trnava, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní o výkon rozhodnutia vedenom pod sp. zn. 13Em/2/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. júla 2025 domáhajú vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základných práv podľa čl. 41 ods. 4 a čl. 19 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 dohovoru postupom a nečinnosťou okresného súdu v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých vedenom pod sp. zn. 13Em/2/2023. Zároveň sa domáhajú uloženia povinnosti konať bez zbytočných prieťahov, priznania finančného zadostučinenia a náhrady trov konania pred ústavným súdom.

II.

Skutkový stav a argumentácia sťažovateľov

2. Sťažovatelia svojou ústavnou sťažnosťou napádajú postup a nečinnosť okresného súdu v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, prebiehajúceho na návrh sťažovateľa 1 ako otca maloletých z 18. augusta 2023, ktorým sa domáhal nariadenia výkonu uznesenia o nariadení

neodkladného opatrenia o úprave styku s maloletými na čas do rozvodu. Okresný súd zastavil konanie uznesením, ktoré bolo následne na odvolanie sťažovateľa 1 zrušené rozhodnutím odvolacieho súdu z 12. februára 2025 a vec bola vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie s tam formulovanými nedostatkami v procesnom postupe okresného súdu. Po vrátení veci odvolacím súdom okresný súd ostal nečinný napriek jednoznačne formulovaným pokynom krajského súdu v zrušujúcom uznesení. Sťažovateľ poukazuje na celkovú dĺžku konania, ktoré (ako uvádza v ústavnej sťažnosti) dosiaľ nie je právoplatne ukončené. Sťažovateľ 1 je toho názoru, že pasivitu a vznik prietáhov v konaní nezapríčinil, naopak, urgoval okresný súd, aby vo veci konal.

3. Sťažovatelia zistili, že vec je od 11. marca 2025 u konajúceho sudcu bez akéhokoľvek nariadenia pojednávania a rešpektovania pokynov nadriadeného súdu. Poukazujú na to, že oneskorená spravodlivosť znamená odopretú spravodlivosť, a prístup okresného súdu vnímajú ako odmietnutie spravodlivosti vytvárajúce stav právnej neistoty.

4. Nečinnosť súdu zasiahla aj do ďalších ich práv, a to najmä do práva na súdnu ochranu, práva na súkromný a rodinný život, práva na starostlivosť o dieťa a jeho výchovu a práva na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

5. Sťažovatelia sú názoru, že už len samotná dĺžka napadnutého konania od 18. augusta 2023 dáva dostatočný podklad na rozhodnutie o porušení základného práva sťažovateľov na spravodlivé rozhodnutie vo veci.

6. Sťažovateľ 1 uvádza, že u dvoch detí sa prejavil syndróm zavrhnutého rodiča len z dôvodu dĺžky súdneho konania a z dôvodu ich negatívneho ovplyvňovania zo strany druhého rodiča. V ďalšom poukazuje na nedostatočnosť úpravy styku s maloletými a na vplyv matky na maloletých.

7. Sťažovatelia sa domáhajú finančného zadosťučinenia 4 000 eur pre sťažovateľa 1 a 8 000 eur pre každého maloletého sťažovateľa.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľov smeruje k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nečinnosťou okresného súdu. Od porušenia tohto práva sťažovatelia odvodzujú porušenie aj ďalších namietaných práv.

9. V prvom rade ústavný súd považuje za potrebné poukázať na jeho vlastné zistenie, že konanie vedené pod sp. zn. 13Em/2/2023 na okresnom súde bolo právoplatne zastavené uznesením z 10. novembra 2025, právoplatným 5. decembra 2025, a to z dôvodu, že exekučný titul bol zrušený. Keďže ústavná sťažnosť bola podaná v čase prebiehajúceho konania na okresnom súde, samotný fakt, že toto konanie je v čase predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti právoplatne zastavené, sám osebe neznamená, že nemožno vysloviť porušenie namietaného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Ústavný súd preto pristúpil k prieskumu sťažovateľmi namietaných období nečinnosti okresného súdu.

10. Sťažovatelia poukazujú na celkovú dĺžku konania, počnúc od podania návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia. V tomto aspekte nemožno konštatovať vznik prietáhov, keďže, ako aj samotní sťažovatelia uvádzajú, v konaní boli uskutočňované úkony, konkrétne bolo rozhodnuté o jeho zastavení a následne bolo toto rozhodnutie zrušené odvolacím súdom. Navyše, ani samotní

sťažovatelia neprodukujú konkrétne skutkové tvrdenia, čo sa týka obdobia od začatia konania o výkon rozhodnutia do rozhodovania odvolacieho súdu. Preto sa ústavný súd zaoberal úsekom od rozhodnutia odvolacieho súdu o zrušení uznesenia o zastavení konania o výkon rozhodnutia. Odvolacie rozhodnutia bolo vydané vo februári 2025, vec sa konajúcemu sudcovi (ako uvádzajú sťažovatelia) vrátila 11. marca 2025 a následne v novembri 2025 bolo konanie zastavené z dôvodu zrušenia exekučného titulu. Ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu nemožno hodnotiť ako optimálny, obzvlášť, pokiaľ ide o maloleté deti, zároveň však nemožno konštatovať takú intenzitu nečinnosti, ktorá by dosahovala ústavnoprávny rozmer, a to aj s prihliadnutím na fakt, že medzičasom došlo k rozhodnutiu vo veci samej, vo vzťahu ku ktorému prebiehalo odvolacie konanie, ktorého výsledok nastolil stav právoplatného zrušenia exekučného titulu v súdnej veci.

11. Porušenie ďalších namietaných práv bolo v ústavnej sťažnosti artikulované výlučne v kontexte porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Keďže ústavný súd nevyslovil porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, nemožno vysloviť ani porušenie ďalších namietaných práv.

12. Ústavný súd s ohľadom na už uvedené dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľov je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

13. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľov v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. apríla 2026

Peter Molnár
predseda senátu